

บทที่ 7

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

7.1 สรุปผลการวิจัย

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาคุณานุประโยคในภาษาไทย โดยเน้นที่รูปแบบของคุณานุประโยค การแปรและการเปลี่ยนแปลงในการปรากฏของรูปแบบดังกล่าวในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์ คือ ตั้งแต่ พ.ศ. 2325 ถึงปีที่ทำการวิจัย (2538) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความของ “คุณานุประโยค” ว่าหมายถึง *อนุประโยคที่เป็นส่วนหนึ่งของประโยคความซ้อน ทำหน้าที่ขยายนามหรือนามวลีในประโยคหลัก โดยมีประพันธสรรพนามเป็นคำเชื่อม และได้จำแนกรูปแบบของคุณานุประโยคที่พบในข้อมูลตามประพันธสรรพนามที่ใช้* โดยจะเรียกชื่อรูปแบบของคุณานุประโยคที่พบตามชื่อประพันธสรรพนามที่ปรากฏในคุณานุประโยคนั้นๆ เช่น คุณานุประโยครูปแบบ “ที่” เป็นต้น

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากเอกสารซึ่งเป็นตัวแทนปีของช่วงสมัยต่างๆของรัตนโกสินทร์ ซึ่งแบ่งเป็น 22 สมัย แต่ละสมัยห่างกัน 1 ทศวรรษ (10 ปี) ในสมัยรัตนโกสินทร์ช่วงปีพ.ศ.2325 - 2405 ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างข้อมูลภาษาไทยประเภทร้อยแก้วโดยไม่จำแนกประเภทของวิธภาษาทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีปรากฏในเอกสาร แต่ในช่วงปีพ.ศ. 2415 - 2535 ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างข้อมูลจากวิธภาษา 3 ประเภท อันได้แก่ บทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ บทพรรณนาในนวนิยาย และบทสนทนาในนวนิยาย ซึ่งวิธภาษาทั้ง 3 ดังกล่าวเป็นตัวแทนภาษาที่ปรากฏใช้ในทำเนียบภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ สรุปเป็นประเด็นต่างๆได้ ดังนี้

7.1.1 รูปแบบของคุณานุประโยคในภาษาไทย

ผู้วิจัยได้จำแนกคุณานุประโยคในภาษาไทย โดยใช้เกณฑ์ความต่างในการปรากฏตามชนิดของประพันธสรรพนามที่ใช้ ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถแบ่งคุณานุประโยคได้เป็น 3 รูปแบบด้วย

กันคือ คุณานุกรประโยครูปแบบ “ที่” คุณานุกรประโยครูปแบบ “ซึ่ง” และคุณานุกรประโยครูปแบบ “อัน” ตัวอย่างที่พบในข้อมูล เช่น (ในตัวอย่างคือข้อความที่ขีดเส้นใต้)

- 1) คุณานุกรประโยครูปแบบ “ที่” : ก้อนเนื้อที่มันความมา
 - 2) คุณานุกรประโยครูปแบบ “ซึ่ง” : ที่ดินซึ่งรกร้างว่างเปล่า
 - 3) คุณานุกรประโยครูปแบบ “อัน” : วัตถุอันมีค่า
- เป็นต้น

7.1.2 การปรากฏของคุณานุกรประโยคในภาษาไทย

จากการศึกษาการปรากฏของคุณานุกรประโยคในสมัยรัตนโกสินทร์ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบันพบว่า มีการปรากฏครบทั้ง 3 รูปแบบตลอดทั้งสมัย ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่ามีการใช้รูปแบบของคุณานุกรประโยคที่เป็นรูปแบบพื้นฐานของไวยากรณ์ไทยที่มีใช้อย่างคงที่และแพร่หลายตลอดสมัยรัตนโกสินทร์ เพราะฉะนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า คุณานุกรประโยคในสมัยนี้มีลักษณะเป็นไวยากรณ์พื้นฐานของภาษาไทยแล้ว

7.1.3 ความถี่ในการปรากฏของคุณานุกรประโยคในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์

เมื่อพิจารณาความถี่ในการปรากฏของคุณานุกรประโยคจากอดีตถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยพบการเปลี่ยนแปลงในการใช้คุณานุกรประโยค กล่าวคือ มีบางช่วงสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในการขึ้นและลดลงของความถี่ แต่โดยภาพรวมแล้วความถี่ของคุณานุกรประโยคโดยรวมจะสูงขึ้นเรื่อยๆ และเริ่มมีการปรากฏที่คงที่ในช่วงปัจจุบัน นอกจากนี้เมื่อศึกษาการปรากฏของคุณานุกรประโยคในแต่ละรูปแบบแล้วพบว่า รูปแบบ “ที่” มีการปรากฏมากกว่ารูปแบบอื่นอย่างเด่นชัดและมีความถี่ในการปรากฏเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่รูปแบบ “ซึ่ง” และ “อัน” โดยเฉพาะในช่วงสมัยปัจจุบัน มีการปรากฏน้อยมาก อีกทั้งยังมีความถี่ในการปรากฏลดลงมาโดยตลอด และเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลกราฟ และผลการคำนวณทางสถิติระหว่างคุณานุกรประโยคโดยรวมกับคุณานุกรประโยครูปแบบ “ที่” พบว่า มีความใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า รูปแบบ “ที่” มีแนวโน้มที่จะกลายมาเป็นรูปแบบคุณานุกรประโยคของภาษาไทยที่มีการใช้อย่างแพร่หลายและอาจกลายเป็นรูปแบบที่ใช้อย่างถาวรต่อไป ในขณะที่รูปแบบ “ซึ่ง” และ “อัน” มีการใช้ที่น้อยลงทุกที ซึ่งถึงแม้จะไม่หายไปแต่ก็มีแนวโน้มที่จะเป็นเช่นนั้น

7.1.4 การแปรของคุณานุประโยคในทำเนียบภาษา 3 ประเภท

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความถี่ในการปรากฏของคุณานุประโยคในทำเนียบภาษาทั้ง 3 ประเภท พบว่า การปรากฏของคุณานุประโยคโดยรวมพบในทำเนียบภาษาทางการมากที่สุด รองลงมาคือ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้และคำนวณหาค่าทางสถิติพบว่า โดยรวมแล้วมีการใช้คุณานุประโยคในภาษาทางการอย่างมาก จึงอาจจะกล่าวได้ว่าคุณานุประโยคเป็นรูปแบบไวยากรณ์ที่บ่งบอกความเป็นภาษาทางการ กล่าวคือ หากบทความใดใช้คุณานุประโยคในอัตราที่สูงบทความนั้นจะมีแนวโน้มที่จะเป็นบทความภาษาทางการ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการแปรทางด้านทำเนียบภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ ว่ามีผลต่อความถี่ในการเลือกใช้คุณานุประโยคแต่ละรูปแบบหรือไม่ กล่าวคือ การเลือกใช้คุณานุประโยครูปแบบ “ที่” “ซึ่ง” และ “อัน” แปรไปตามทำเนียบภาษาหรือไม่ ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบ “ที่” เป็นรูปแบบที่พบเด่นชัดมากที่สุดในภาษาทางการ รองลงมาเป็นภาษากึ่งทางการและไม่เป็นทางการ ตามลำดับ จากข้อมูลและการคำนวณหาค่าทางสถิติต่างแสดงให้เห็นว่า รูปแบบ “ที่” น่าจะเป็นดัชนีบ่งบอกความเป็นภาษาทางการ สำหรับรูปแบบ “ซึ่ง” นั้น การปรากฏระหว่างภาษาทางการกับกึ่งทางการไม่มีความแตกต่างกันอย่างเด่นชัด รูปแบบ “อัน” ก็เช่นเดียวกัน ความแตกต่างในการปรากฏในภาษาทางการกับกึ่งทางการและภาษากึ่งทางการกับไม่ทางการไม่มีความแตกต่างกันอย่างเด่นชัดเลย ดังนั้นจึงไม่สามารถนำรูปแบบ “ซึ่ง” และ “อัน” มาเป็นดัชนีแบ่งแยกทำเนียบภาษาได้ จึงสรุปได้ว่า ในจำนวน 3 รูปแบบ มีเพียงรูปแบบ “ที่” เท่านั้นที่ใช้บ่งบอกทำเนียบภาษาได้ คือ เป็นดัชนีบ่งบอกภาษาทางการ

7.2 อภิปรายนัยสำคัญของผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาภาษาศาสตร์สังคมเชิงประวัติที่แสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงของความถี่ในการปรากฏของคุณานุประโยค เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งผลการวิจัยนี้สนับสนุนทฤษฎีการปรับเปลี่ยนให้เป็นสมัยใหม่ของภาษา ที่เสนอโดย จอร์จ ดับเบิลยู เกรซ (George W. Grace) ที่กล่าวว่า การปรับเปลี่ยนให้เป็นสมัยใหม่ของภาษา (Language Modernization) คือ การพัฒนาของภาษาซึ่งจะทำให้เกิดวิหิตที่คล้ายคลึงหรือสอดคล้องกันกับภาษาของโลกอุตสาหกรรม โดยจะมีลักษณะของภาษาที่บ่งชี้ให้เห็นว่าภาษามีการปรับเปลี่ยนให้เป็นการพูดสมัยใหม่ มีลักษณะดังนี้คือ มีการใช้ประโยคกรรมวาจกมากขึ้น มีการแปลงให้เป็นนามวลีเกิดขึ้นหรือมากขึ้น มีการใช้คุณานุประโยคในสังกรประโยคเกิดขึ้นหรือมากขึ้น หรือมีการใช้

ศัพท์นามธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องและเป็นไปตามทฤษฎี กล่าวคือในภาษาไทยมีการใช้คุณาประโยคซึ่งเป็นอนุประโยคในสังกรประโยคมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดสมัย และผลการวิจัยนี้ก็ยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรา (2537) และ สายสมร (2538) โดยอมรา พบว่า ภาษาไทยมีการใช้ประโยคกรรมวาจกมากขึ้น ในขณะที่สายสมรก็พบว่า มีการใช้วิเศษนาประโยคซึ่งเป็นอนุประโยคเพิ่มขึ้นในภาษาไทยเช่นกัน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ภาษาไทยมีการปรับเปลี่ยนให้เป็นสมัยใหม่

7.3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะมีการวิจัยที่ต่อเนื่อง ดังนี้คือ

7.3.1 ควรมีการวิเคราะห์รูปแบบของคุณาประโยคแต่ละรูปแบบทางโครงสร้างวากยสัมพันธ์หรือวลีซึ่งจะทำให้เข้าใจไวยากรณ์ไทยมากขึ้น

7.3.2 ควรมีการศึกษาการแปรของคุณาประโยคในทำเนียบภาษาอื่นๆ

7.3.3 ควรมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในแง่อื่นๆอีก ที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย